

Музирин ёшлар

Хар ким жамиятга қўшган ҳиссасига яраша рағбат қилиши керак. Айни пайтда маънавий соҳасидаги ходимларнинг хизматини килограммда, центнер еки тоннада улчаб бўлмайди. Президентимиз маънавиятга, маърифатга шунчалар эътибор бераётганлигидан ҳаммамизнинг кунгиллари ёришипти. Зотан, бу энг Ўзбекистон келажига сари йул очиб беради.

Студентга ҳам осон эмас. Бозорга борса, оладиган ярим кило пиезни ҳам талабалигини рўқча қилиб олади. Уйига мактуб ёза, хатбошисига пул сурайди... Киноларга юриб журналга туширилган «ЭМБЭ»лар учун имтиҳон қўйиб бермаган домладан уқаланади.

Бугун ҳаёт чигиринлари чапайдиган кунлар. Талаба учун пулсирот куприги — эски сессия... давлат имтиҳонлари туташ арафаси. Биз ана шундай «огир» кунларда ТошДПИ битирувчи курс талабаларини суҳбатга чорлайдик.

Айтаман, бу ҳаётимиздаги мураккаб ва қизиқarli сўрашлар билан қўришни қачон насиб этаркан?

Узимизча ҳар икки йилда учрашишни белгилаб қўйдик. Аммо эртага имконият буни кутармикан? Ҳозиргача институт, ётоқхона бекатида юрардик. Кўпчилигимиз шу

бекатда утган талабалик даврининг қалрига етмадик. Бир насада беш йил утиб кетди.

— Умуман, эртанги кунингизни қандай тасаввур этяпсиз? Энди ахир мутахассиссиз...

— Шахрисабз — тарихий обидалар юрти. Хар доим уйга борганимда яна ушундай бинолар келажак учун зарурлигини сезаман. Насиб этса, яхши меймор билан ҳамкорликда ишлаб, биноларга чиройли нақшлар ишласам.

Ибодат ҚУДРАТОВА, химия-биология факультети талабаси:

ТАЛАБАЛИК: У ҚАНДАЙ ДАВР?

— Шу кунга етиб келганимга шукр қиламан. Икки фарзандимнинг шодлигини айтмайсизми? Сиртки ўқиганим учун йилда икки марта келаман. Уқинишга келаман-у, хаелим болаларимда, нима бўлди экан, нима ейтишган экан... Барибир оналик ҳамма нарсадан устун тураркан.

— Ибодат опа, қишлоқ мактабларида (шаҳарда ҳам шу ҳол) фан ўқитувчилари етишмаяпти. Бунинг боиси баъзи ўқитувчиларнинг бозорга ёки бошқа соҳаларга ўтиб кетаётганлигидан деб шарҳланмоқда.

— Сув оқару, тош қолар, усма кетар, қош қолар, деган нақл бор. Ҳақиқий ўқи-

ҲУНАРПИ ХОР БУЛМАЙДИ

Бозор иқтисодиети шароитида ёшларни ижтимоий томондан муҳофазалаш давлатнинг муҳим сийси вазифаларидан биридир. Айниқса, ёшлар орасида ишсизликни тугатиш, уларни иш билан таъминлаш масаласига алоҳида эътибор берилапти.

Шу жиҳатдан Хоразм вилоятида «Устоз-шогирд» ҳаракати кенг қўлғи ётган. Мактабни тугатган ёшларга халқ ҳунармандчилиги асосларини ургатишга эътибор катта.

Яқинда меҳнат бошқармаси ходимлари вилоятда жами ишсизлар таркибини аниқлашга мавзафок бўдилар. Маълумотларга қараганда, бугунда Хоразмда ишсизларнинг қарийиб 70 фоизи ёшлар ҳисобига турти келади.

Ёшлар орасида ишсизликни тугатиш, қўлаб кичик корхоналар очиш, ҳунар урғаниш эвазига ишчи урғинларини яратиш вилоят меҳнат бошқармаси эътиборидан четда қолмаптир. Ҳозир «Устоз-шогирд» услубида 50 нафар йилгиз иш ўрганмоқда.

Уринли бир савол туғилади. Хуш, ҳар йили урта мактабни тугатиб, ҳаётга мустақил қадам қўётган, ўқинишга, ишга киролмай қолган ёшлар нимага билан машғул? Меҳнат бошқармаси бу туғрида қизиқиб қурди.

Утган йили вилоятда 7808 уқувчи урта мактабни тугатди. Шулардан 93 нафари олий уқув юртига, 134 таси техникум ва коллежларга, 150 нафари ҳар хил курсларга ўқинишга киришган. 4538 еш ишга жойлашган, 189 нафари эса бошқа вилоятларга кўчи кетишган. Демак, қолган йилгизлар ишсиз.

Меҳнат бошқармаси томонидан ташкил қилинган «Устоз-шогирд» услуби ёшлар орасида ишсизликка барҳам беришда муҳим аҳамият касб этмоқда. Шуниси диққатга сазоворки, ота-боболаримиздан мерос қолган касб дурдоналари — дурдорлик, кесибчилик, мистарлик, тунақчилик, этикчилик, қулчилик, темирчилик сир-синоатларини чуқур ўрганмоқдалар. Унигилаётган ҳунарларнинг ҳаётимизга янада чуқур кириб келатгани кишини қувонтиради.

Хуснияхон САМСАҚОВА.

Нўқтаи назар

ЮРАК ЁНМОҒИ КЕРАК

Оталар ва болалар ургасидаги муносабатга кенг қамровда баҳо берадиган бўлсак, халқимизнинг азали анъаналари мазкур муаммони шарқона донолик билан ҳал этганини англаймиз. Ота-она фарзандига мустақил қадам қўйишга жонини фидо қилади. Ҳатто бу ғамхўрлик мейридан охиб кетган ҳоллар ҳам учраб туради. Баъзи фарзандлар «Отам фалон-фалон шароитимни яратиб бермагунча, рўзгоримни бошқа қилмайман» деб шарт ҳам қўйишади. Уша шароитни муҳайе қилиш отонанинг бурчи каби. Аслида ундан «Сенинг бурчинг нима?» деб суралса турғи булур эди.

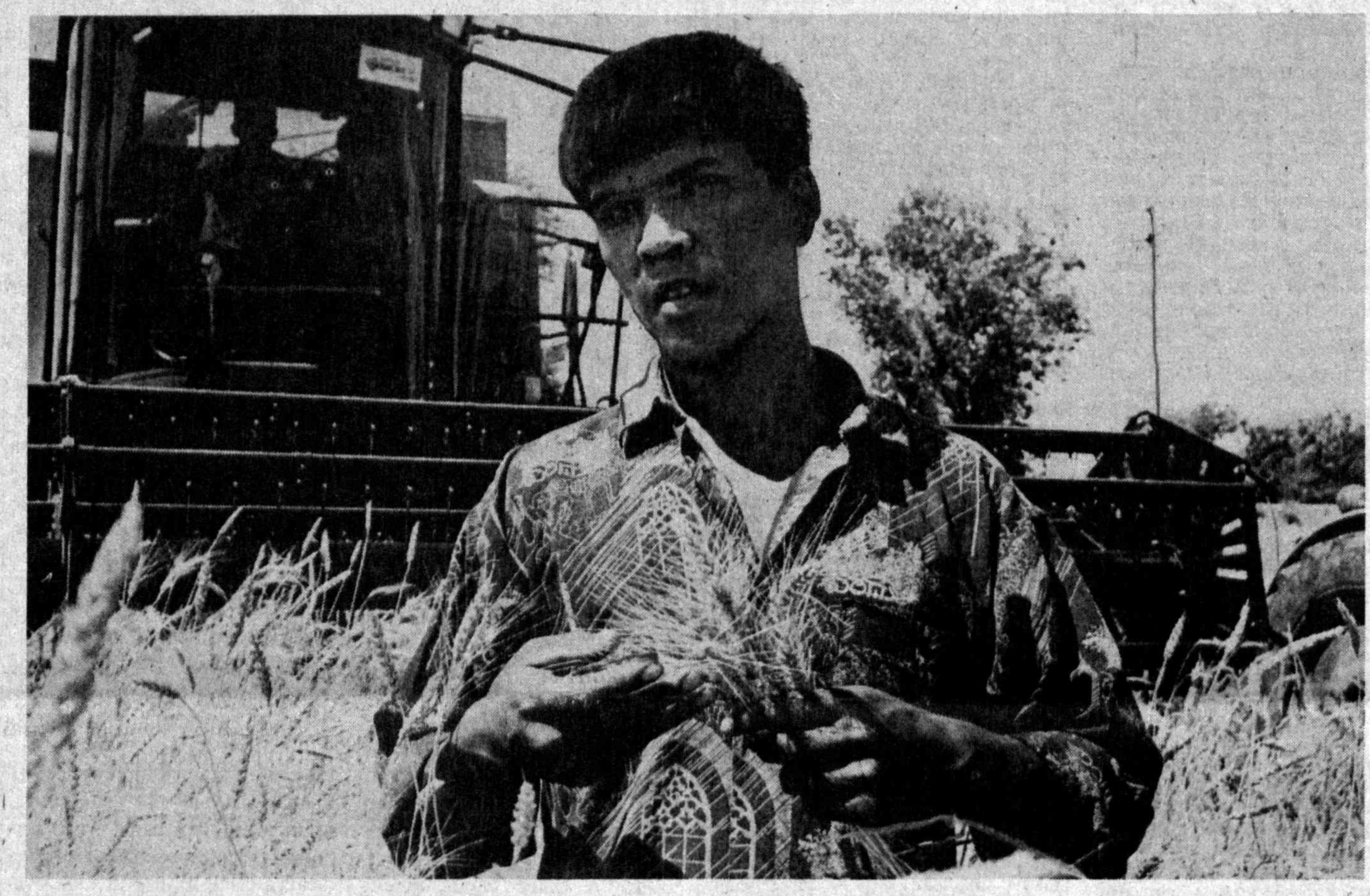
Мен ота-онанинг уз пушти-камаридан булган нури дийдасига ғамхўрлиги хусусида бир мулоҳазани айтишга жазм этмоқчиман. Албатта, ҳеч ким фарзандига ёмонликни раво қўрмайди. Урта мактабни битираётган йилгиз-қизнинг ота-оналаридан «Болангиз ким бўлишини хоҳлардингиз?» деб сурасангиз:

— Болам бирор жойда ўқиб, маълумот (яъни, диплом) эгаси бўлсин, ишқилиб одам бўлсин, дейманда, — деб қўйишади.

«Отам бўлсин» — бу сўзнинг замирида кўп гап ётади. Фақат инсоний хислатлар эгаси бўлсин, деган маънодагина эмас. Драматург Машраб Бобоевнинг «Мина портлади» пьесасида асар қаҳрамони уз қишлоғига борганда ўқий олмаган укасига қарата «Мен сени одам қилолмадим» деб таассуф билдиради. Нима, у одам эмасми? Турт мучаси соғ, меҳнатқаш, чинакам одам эди. Фақат акаси каби ўқий олмаган, холос.

Хурсанд Оллаевор деган ажабий ўқитувчимиз буларди. Раҳматли домла икки гапнинг бирида «Ўқинлар, уқалар, бирор қаламининг эгаси бўлинглар» деб такрорлардилар. Назаримда, «қалам» сўзи бу уринда «адам», «лавозим» маъносида айтадиларди.

Албатта, илм чуққиларига интилган яхши. Жамиятнинг илгариллаш қуввати фан таракқиятига боғлиқ. Лекин ҳамма бирварақай-

Тошкент вилояти Пискент туманидаги «Туркистон» жамоа ҳужалиги илгор комбайнчиси Акром Орзиқулов ҳар гектар ердан 40—45 центнердан булдоқ уриб олмоқда. Жамоа ҳужалигида 310 гектар майдонда бошқоқин булдоқ ҳужалик аъзолари илгорлар қаторига бу йилги планини 1100 тонна қилиб бажаришди ва 360 тонна давлат қабул илгорларига тоширишди. Даврон АХМАД олган сурат.

оғзида булган латифанамо бир гап эсимга тушди. Нима булибдию бир катта амалдорнинг угли ўқинишга киролмади (У пайтларда бу ноёб ҳолиса саналган экан-да). Болани бирор ишга жойлаб қўйиш керак. Бир корхонага раҳбар булган оғайнисига уқради: «Майли, бизда ишлаш қўлингиз, ойнага 500 сум топади» дебди. «Сал камроқ моёна бўлса» сўрабди дустидан. «Ойнага 400-450 сумлик жойга қўйилди» деб тақлиф қилибди. Ота бошини сарак-сарак қилиб: «Бунча пулни олган боланинг тарбияси бузилиб кетиши мумкин. Айтиялик, ойнага 120-140 сум атрофида ойлик оладингиз жой йўқми?» деб сўрабди. «Бору, углингизни бу жойга ололмайсиз» дебди корхона раҳбари. «Нега?». «Гап шундаки, бунчака моёш эгаси олий маълумот олган булиш керак».

ниш қақида кўп езамиз, кўп гапирамиз. Лекин бу мўлтабар сўзларнинг маъини ҳаммиша ҳам тула қақамизми? Ойла шарафи, корхона нуфузи, туман еки шаҳар шаъни деган тушунчалар бор. Улар ҳаммаси жам бўлиб Ватан ифтихорини вужудга келтиради. Чин маънодаги фахрланиш бор жойда лоқайлик чекинади. Юртимизда руй бераётган узга-ришлардан юрагингиз «жи» этмасе, демак, сиз бефарқлик домига тортилгансиз. Буюк келажак эса юраги яратувчилик ишқи билан тулиб-тошган ёшлар қўлидир. Юракнинг жўш уриши-ни биланки бунёдкорлик ишларига чорлайди. Биз бу мезонга жавоб бера оламизми? Буни ҳар ким уз қалбидан сўраши керак!

Шўхрат ЖАББОРОВ

ХазонҒаси. Япроқлар тирамоққа тушиб, яшириниб қолган барглр ер тушагида касаллардек оек узатиб ётган дамлар. Сомонранглик бутун ерузамин аро ингадик. Уйлаб қолман, табият билан инсон орасида мутаносиблик борлек, гўе. Тирамоқнинг сунти кунлари... Умрининг энг оғриқли, йўқотиш нуқтаси. Уша кунни қулаб бевақт ботганлек, кенг олам тор, сел келмай девор қулагандек... У дунё-ю, бу дуненинг ораси шунчалар яқинмиди? Бир қаламимди, бир лаҳзақимимди? Шунчалар шифақатсизми пешона езути.

Отажон, олдий, хокисор элингиз, муғомбирликин билмасдингиз. «Болаларим кеч бўлмасдан қайтамиз» деб тушдан сунг йўлга чиқдингиз. Валек... бир умрга қайтамдингиз. Қайтаришмади. Бир кунда, бир дақиқада тоғимиз қулади, паноҳимиздан, сунгичимиздан айрилдик. Онам қолди,

бир этак болалар билан, зору-фареди еру кукни тутиб. Хар қандай тасодифнинг ҳам сабаблари, оқибати булади дейдилар. Шул бахтсиз тасодифнинг сабаби сиз булддингиз, оқибати ёмон

Юракдаги дардлар АРМОН

булди. Қақшаб қолдик, қақраб қолдик дийдорингизга. Бир лоқайликнинг, бепарволикнинг, қурбони, шохиди булддингиз. Бир одамнинг ҳаёт шўминини бевақт сундириб, аҳли аелини қон йилғатиб, узи қочиб қолган мунофиқий нима деб аташ мумкин? Бу инсонийликнинг қайси кутбига туғри келди. У уйимизга бир бор узраб келиш уринга қўтулуш йулларини тулди. Ҳа, бу дунёда энг муҳим, жиноятчининг қалби дея бежиз айтишмаган экан. Англашимча,

— Қақда, — леиди аям, — сендан эртароқ турганди. Далага кетди. Кўксимда бир куч шиддат-ла қалқиб кетгандай бўлади. Қишлоқдан кетарканман, орқамдан эпитилган бола чакиригига бурилиб қарайман. Катта одамлардай қафтини қузнга сойиб қўлиб олган. — Нодий ака, қачиқ олиб келасиз... — Ҳа... олиб келаман. У зингилаган куйи қишлоқ ичига кириб кетди. Мени ҳам бола бўлиб қолгим, тупроқ чагитиб чопгим келади. Гаров учун бўлса ҳам яна бир марта тупроқ таъминни туйгим келади. Ота, ўк НИГОХинг сиубиди, Она, ЮЗинда нима маъни? Ука, тинмас ОТИнг тинибди, Синглим, ҚУФИРЧОҚларинг қани?

Бўйим зингимизга етиб, Очлаган оч осмонга сундим. Ота, қўлингдан чиқиб кетиб, Чақмоқ урган ҳассадай сундим.

От айлиниб қозини топар. Шаҳардан қишлоққа қайтарканман, ота-онани, уқаларини ва яна ненидир каттиқ соғинганимни сезаман. Булуғурдай бир соғлиқ йўлга уч ҳафтада бир борсам-а? Ҳовлимизга кирарканман, аввалки келганимда шудор булган ерда турли туман экиларнинг барқ уриб турганини қўриб уйладим: «Низомнинг иши!»

Соғинган углини чанқок меҳр билан ушпетган амини шундай яхши қўриб кетдимки. «Нега келмай кетдинг?» деган саволга қалованиб жавоб бераман. Ҳали дийдоримга туймай менга чой-нон тайларлаб бериб, қўшиникига ҳашарга чиқиб кетади.

Кечқурун дастурхон атрофида ҳаммамиз тулганамиз. Далам ҳол-аҳвол сурайди. Жавоб берарканман, ботинмайгина кузларига қарайман. Теран қоронгиларда мунг қўрғандай бўлишди. Авваллари сезамдим-ку, е чарчадиларми? Йипрмакга кириб ҳам тиргак бўлмайман.

— Низом қаерда? — деб сўраганман, эпиткан уман кўринди. — Сингиллаб қарайман. Ҳозиргина ювган қўл-юздан бошқа ҳамма ени чанг. Шопиб, совик қолган овқатини ичяпти. Даладан келганга уқайди. Мендан бир ярим еш кичик бўлса, ойлага тиргак. Икки йил ҳаракат қилиб, ўқинишга киролмади. Дехқончилик билан шуғулланиб юрибди. Қолхоздан ер олиб, картошка эккан. Дастурхонга фотиҳа уқиди. Телевизорда «Туғи елду» бошланди. Урнашброк утираман. Укам эса уриндан қўзғолиб, кетмонини олганча дарвозага йуналади. — Қақса? — аям, далам, мен бирдай берамиз саволини. — Ҳали тулқ сўраиб бўлмамиз. Бошида турмасам суз тухтаб қоляпти. — Кундузи сўрагансан, — зорланади аям. — Қизиксиз, экин оқшом захляйди-да... Ноқулай аҳволда қоламан. Шунчалик ҳам оифаллашиб кетдимми. Унга эрашдинг. Қишлоқнинг тушиқини қу-

рунги. Чимли ариқ уватига аввал чуқ тушиб, сунгра утириб оламан. Енбошлаганча ялпизларни ҳидлайман. Шунда яна бир ҳидга рубару бўламанки, кунгилм илвираб кетади. Бу уша шаҳардан келатганимда қаттиқ соғинган.

Уриндан турсам, қуеи яхшигина ҳаволаб қўйибди. Шаҳарга қайтиш керак. Синюлар бошланди. Аям, уқаларим билан хайрлашиб, сунг сурайман: — Низом хали ҳам уқлаптимми? Кечаси роса чарчайди-да.

— Сиз шу ерда утириб ту-

